

KORONA ÉS TROMBITASZÓ - CYRIL SCHMITT IGEHIRDETÉSE

Kispest-Rózsátér, 2018. április 8.

Kedves Barátaink és Testvéreink,

Micsoda öröm, hogy ma itt lehetünk köztetek! Szívből köszönjük, hogy a meghívást, a befogadást, és a vendégszeretetet. Hálásak vagyunk azért, hogy egy számunkra idegen helyen olyan emberekkel találkozhatunk, akik mégsem idegenek számunkra, hanem testvéreink, s ez egy igen nagy kiváltság! A Zürich közelében lévő Rapperswil-Jonai Református Gyülekezet üdvözlését és áldáskívánását hozzuk nektek.

Hadd köszönjem meg Krisztinának és a gyülekezet felelős vezetőinek, hogy ma itt hirdethetem az igét.

Ahhoz a dalhoz szeretnék néhány gondolatot fűzni, amelyet a Gospelmoods kórus az imént Casey vezetésével énekelt. Az ének egy királyi koronáról és egy trombitaszóról szól.

“Korona lesz a fejemen, amikor megszólal a trombitaszó.” Mit is jelent ez? Mit keres egymás mellett a trombitaszó és a korona?

Kezdjük az ének egyszerűbb részével: Lesz egy koronám.

Emlékeznek arra, hogy mikor volt a fejükön utoljára korona? Svájcban, a Háromkirályok napját, január 6-án egy úgynevezett háromkirályok kaláccsal ünnepeljük. Mindegyik kalácsban el van rejtve egy kicsi műanyag király. Aki azt megtalálja, az kap egy koronát, és egész nap ő lehet a király. Ő határozhatja meg, ki mit csinál azon a napon. Aztán egy nappal később visszaáll a régi rend, minden megy tovább úgy, ahogy azelőtt.

De nálunk, ebben az évben nem így történt. Mert a mi kislányunk egyik nap hazajött az óvodából és azt mondta: *Apa, ebben a házban én vagyok a király. Én döntöm el, hogy mi legyen. És neked engedelmeskedned kell.* És mondta mindezt korona nélkül... :-) Úgy tűnik, az óvodában ezzel a témával foglalkoztak, és a lánynomnak nagyon tetszett az ötlet, hogy ő mondhatja meg, mi történjen, és ne a szülei, akik a legtöbbször úgylis rossz döntéseket hoznak.

A korona szimbólumával valamennyien összekapcsoljuk a királyság fogalmát. És aki király, annak hatalma van. Ez így van. Mert a király uralkodik a népe felett. Sok dologban ő dönt a nép helyett. Ez persze azt is jelenti, hogy én, mint a nép része, a hatalmam egy részét delegálom egy másik személynek, akit nem ritkán felelőssé teszek azért, ami aztán velem történik, őt okolom azért, ha rosszul megy a sorom.

Érdekes, hogy Isten népének, Izraelnek viszonylag későn lett királya, mert attól féltek, hogy a király elvitathatja Isten helyét, mint ahogy ez a környezetükben így is történt.

Hogy mit jelent koronát hordani, ezt Önök valószínűleg jobban tudják, mint mi, svájciak, akiknek történelmünk során soha nem volt királyunk. A magyar nép történetében a királyság az első keresztyén királlyal, Istvánnal ígéretesen indult, akit Kr.u. 1000-ben koronáztak meg. 55 király kapta meg azután a szent koronát, akiket jogszerűen magyar királlyá koronáztak. És a korona tovább él a mai napig az ország címerében. Éppen ezért a virágvasárnapi történet talán még közelebb áll hozzátok, mint hozzám vagy hozzánk, svájciakhoz.

Azon a napon, amikor Jézus bevonult Jeruzsálembe, nagy királyként, várva várt megmentőként ünnepezték. Ebben a pillanatban még nem hord koronát, de néhány nappal később kap egyet. Nem a koronázási ünnepen, hanem keresztre feszítése előtt, halála helyén, az emberi mérték szerinti legnagyobb megalázás és csőd helyszínén. Akár ironikusnak is tűnhet, hogy éppen ebben a helyzetben kap töviskoronát. - Vagy mégsem?

Hallgassuk meg a szenvedéstörténetet János evangélista elbeszélésében. A 19.vers 25-30.versét olvasom:

“Jézus keresztyénél ott állt anyja és anyjának nővére, Mária, Klópás felesége, valamint Magdalai Mária. Amikor Jézus meglátta, hogy ott áll anyja és az a tanítvány, akit szeretett, így szólt anyjához: Asszony, íme a te fiad! Azután így szólt a tanítványhoz: Íme a te anyád! És ettől az órától fogva otthonába fogadta őt az a tanítvány. Jézus ezek után tudva, hogy már minden elvégeztetett, hogy beteljesedjék az Írás, így szólt: Szomjazom! Volt ott egy ecettel tele edény. Egy szivacsot ecettel megtöltve ízsópra tűztek, és odatartották a szájához. Miután Jézus elfogadta az ecetet, ezt mondta: Elvégeztetett! És fejét lehajtva kilehelte lelkét.”

Ha jó értem mindazt, amit János Jézus haláláról ír, akkor a keresztt nem a legmélyebb, hanem éppen a legmagasztosabb pontja Jézus életének, melyben földi küldetését

betölti. Mert ezért jött a világra Jézus. És ezzel a jelentéssel az ének egész szövege új értelmezést nyer.

Vigyázz, mert nem tudod, mikor jön el az a nap, melyen Jézus elkéri a Te lelkedet. Amikor dolgozol, amikor harcolsz az igazságért, királyi ruhát és koronát kell hordanod. Koronát kell viselnem, ha a trombiták megszólalnak, amint a lábam Sion földjét megérinti, leteszem nagy terhemet és dicsőségbe öltözöm, hozzá kiáltok és elmondom neki a saját történetemet. Amint meglátom Jézust, elmondom neki minden problémámat, dicsőségbe öltözöm, hozzá kiáltok és elmondom neki a saját élettörténetemet.

Igen, ennek a Jézusnak, aki a kereszten meghalt értünk, neki szeretném elmesélni az élettörténetemet, szeretném felvenni a királyi ruhámat és a koronámat. Mert neki elmondhatok mindent, hiszen él, feltámadt a halálból és megígérte, hogy visszajön. Ezeket a gondolatokat találjuk meg a Thessalonikabeliekhez írt első levélben, 4,16:

“Mert amint felhangzik a riadó hangja, a főangyal szava és az Isten harsonája, maga az Úr fog alászállni a mennyből, és először feltámadnak a Krisztusban elhunytak.”

Igen, ha Krisztus Király visszajön, felhangzik a trombitaszó, és megszabadulok végre minden szenvedéstől. De ez az idők végezetekor fog majd megtörténni - mit tegyek addig?

Feltehetjük a kérdést: Tényleg ilyen sokáig kell várnom? Vagy a szeretet Királyának gyermekeként már most hordhatom a koronát? Fel szabad vennem a királyi ruhát? Azt gondolom, hogy igen, akkor, ha azt tesszük, ami az ének elején áll:

Vigyázz, mert nem tudod, mikor jön el az a nap, amikor Isten elkéri a Te lelkedet. Amikor dolgozol, harcolsz az igazságért, palástot és koronát kell hordanod.

Mivel nem tudjuk, mikor jön el az Úr, jól tesszük, ha minden nap Isten akarata és igazsága szerint élünk, de nem azért, mert Isten szeretetére és kegyelmére rá kell szolgálnunk, hanem azért, mert a legnagyobb ajándék az, hogy királyi gyermekek lehetünk, és ezért nem is kívánunk mást, mint elvinni a világba Isten szeretetét, s csak erről énekelni, csak ezért élni. Vagy nem így van? Ámen